

אני תמיד נשאר אני

בעקבות 'חומפס' מאת שלומית כהן-אסיף

"איזהו עשיר? - השמח בחלקו" (מסכת אבות ד, א)

מי לא חולם לפעמים להיות כמו מישהו אחר? הקנאה היא רגש טבעי, ולכל אחד חלומות ומשאלות. לעיתים, מתוך השוואה לזולת, צומחות בנו שאיפות שמסייעות לנו להתקדם, להשתנות ולהשתפר - אך מי שמסתכל תמיד לעבר הדשא של השכן ורוצה להיות מישהו אחר, עלול להרגיש מתוסכל ולא מסופק.

1 < פתיחה

שרים יחד את השיר "אני נשאר אני" שכתבה דתיה בן דור, ומלווים את השירה בהבעות פנים או בפנטומימה (למשל עצוב/שמח, זוכר/שוכח, שבע/רעב). בפזמון מצביעים על עצמנו, ובמילים "תמיד נשאר" מוחאים שתי מחיאות כפיים.

3 < דיון

אפשר לשאול את הילדים: מדוע בסוף הסיפור נשאר לחומפס הפס החום על הצוואר? כדאי להסביר את משמעות הפתגם "איזהו עשיר? - השמח בחלקו". האם לפעמים גם אתם רוצים מאוד משהו שיש למישהו אחר? אפשר לבקש מההורים להתבונן בילדיהם, לציין משהו שהם אוהבים בהם במיוחד, ולחבק אותם.

2 < שעת סיפור

מחלקים לילדים כתרים ואביזרים שמאפיינים את החיות שמופיעות בסיפור - קרניים, זנבות, אוזניים ועוד. מבקשים מהילדים לחפש משתתפים אחרים שקיבלו את אותו האביזר, ואז לשבת במעגלים בהתאם לאביזרים השונים. לכל מעגל יש לצרף הורה עם אביזר המאפיין את הקבוצה.

גגנת (המחופשת לדוב חומפס) מספרת את הסיפור. בכל פעם שהיא מזכירה חיה במהלך הסיפור, קמים הילדים שלובשים את האביזר המתאים לאותה חיה. ההורה מהקבוצה מעניק את האביזר לגגנת, והיא מוסיפה אותו לתלבושתה. כמה קשה ומסורבל ללבוש את כל האביזרים יחד!

ציוד

לשעת סיפור:

מוזיקה המתאימה לחיות השונות

אביזרים לאפיון בעלי החיים בסיפור:

קרניים, סנפירי צוללן, זנב, זקן וכו'

ליצירה:

צבעים טושים פלסטלינה
 נצנצים מדבקות

דפים מודפסים מראש עם ארבע תמונות של כל ילד

4 < יצירה בשניים

פנים רבות לי

מדפיסים מראש לכל ילד דף ובו תמונת פנים שלו המופיעה ארבע פעמים. הילדים מקשטים וצובעים, בעזרת שלל חומרים, כל אחת מהתמונות על הדף באופן אחר.

עוד רעיונות בדף הספר ובגלריית תמונות באתר של ספריית פיג'מה: www.pjisrael.org